

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

LEDEN 2008

č.1

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

Podle toho, co člověk hledá, takovým je. Učenci z Persie hledali novorozeného Krále Izraele. Nenechali se odradit nezájmem Jeruzaléma, dovedli hledat podle nepatrných stop. Našli, koho hledali a zaradovali se.

Abychom i my vytrvale Krista hledali, jej nacházeli tam, kde On se nám chce dát nalézt, jemu radostně sloužili a svým životem jej následovali. S takovým předsevzetím vykročíme do Nového roku 2008.

***

APOŠTOLÁT MODLITBY

Úmysl všeobecný: Aby církev více usilovala stát se viditelným společenstvím lásky, v němž se odráží vztah Otce, Syna a Ducha svatého

Úmysl misijní: Aby se církev v Africe, připravující se na druhý Synod biskupů, stávala znamením a nástrojem smíření a spravedlnosti na kontinentu, který je poznamenán válkou, vykořisťováním a chudobou.

Úmysl národní: Aby lidé v naší zemi měli sílu k naplňování svých dobrých předsevzetí.

Úmysl farní: Abychom s pomocí Boží a pod mocnou ochranou Panny Marie v tomto roce započali stavbu kostela v Dolní Lhotě.

***

MEDŽUGORJE

Poselství Panny Marie

Poselství z 25. listopadu 2007

Drahé děti!

Dnes, když slavíte Krista, Krále všeho stvořeného, si přeji, aby On byl Králem vašich životů. Pouze darováním, dítko, můžete pochopit dar Ježíšovy oběti na kříži za každého z vás. Dítko, darujte čas Bohu, ať On vás promění a naplní svojí milostí, abyste vy byli milostí pro druhé. Já jsem pro vás, dítko, milostiplný dar lásky, který přichází od Boha pro tento svět bez míru. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Eva Hořáková

***

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci prosinci 2007 přijali:

Davidu Repatého

Loučka

Anežku Zvončákovou

Drnovice

Matěje Barcucha

Vysoké Pole

Natálii Valíčkovou

Újezd

Ester Barcuchovou

Dolní Lhota

Adama Martince

Horní Lhota

***

V prosinci 2007 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

30. listopadu:

Eva Zvonková - 38 let

Vysoké Pole 105

15. prosince:

Josef Kořenek - 61 let

Újezd 90

18. prosince:

Jindřiška Jakůbková - 52 let

Dolní Lhota 99

29. prosince:

Marie Kozubíková - 83 let

Slopné 75

***

Poděkování. Upřímně Pán Bůh zaplat' Vám všem, drazí farníci, kteří jste se zúčastnili pohřbu mé maminky Kateřiny Můčkové ve Strážnici v sobotu 1. prosince 2007 a také všem Vám, kteří jste na ni pamatovali ve svých modlitbách.

P. Jan Můčka

***

P O K O J   A   D O B R O

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

52. Obnova společnosti začíná v rodině - přínos rodiny k výchově

Citacemi z Katechismu kat. církve - KKC či jiných dokumentů se již dlouhodobě redakce našeho farního měsíčníku v určitém smyslu připojuje k homiletickému projektu ČBK - Učící se církve. Je to reakce, jak sdělil arcibiskup Jan Graubner, na malou vzdělanost věřících, zapříčiněnou chybějící náboženskou výukou u celých generací a nedostatkem náboženské literatury v době komunismu, což se v posledních letech změnilo. Přesto však platí pro většinu věřících věkových kategorií, včetně té mé, dobře míněná slova K. H. Borovského - kdo si myslí, že se učí, ten je vlasti chloubou, kdo si myslí, že dost umí, začíná být ...? (každý se dovtipí, útlocitnější prominou).

KKC č. 2223. Rodiče jsou první, kdo mají odpovědnost za výchovu svých dětí, tuto odpovědnost dosvědčují především vytvořením domova, v němž je běžná něha, odpuštění, úcta, věrnost a nezištná služba. Rodina je zvláště vhodným místem k výchově ke ctnostem. (Božské ctnosti: víra, naděje a láska + základní čtyři ctnosti - moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost.) Tato výchova vyžaduje, aby se děti naučily odříkání, zdravému úsudku a sebeovládání, což jsou podmínky každé pravé svobody. Rodiče mají své děti učit, aby „podřizovaly hodnoty hmotné a pudové hodnotám vnitřním a duchovním“. Rodiče mají také velikou odpovědnost za to, aby dávali svým dětem dobrý příklad. Uznají - li před dětmi své chyby, budou s to je lépe vést a napravovat. „Kdo svého syna miluje, ustavičně ho trestá ... Kdo svého syna kárá, bude z něho mít prospěch“ (Sir 30, 1-2). A vy, otcové, nedrážděte své děti ke hněvu, ale vychovávejte je v kázni a napomínejte je z pověření Páně“ (Ef 6,4).

KKC č. 2229. Rodiče jsou jako první odpovědní za výchovu dětí, mají právo zvolit pro ně školu, která odpovídá jejich přesvědčení. Toto je základní právo. Rodiče mají v rámci možností povinnost volit školy, které jim mohou nejlepším způsobem pomáhat v jejich úkolu křesťanských vychovatelů. Veřejné orgány mají povinnost zaručit rodičovské právo a zajistit konkrétní podmínky k jejich uplatňování.

V tomto smyslu je rodina nenahraditelným prostorem pro vznik a rozvoj osobních vztahů, pro růst osobnosti, zakoušení svobody i omezenosti, přijímání odpovědnosti i pocity ochrany, věrnosti, slitování a lásky. Rodinné soužití a komunikace, vzájemná výměna darů, jsou nedocenitelnými kulturními statky. Odtud začíná obnova společnosti. Ve víře jsou tyto statky posvěceny, dovršeny a přivedeny k plnosti. Symbol Boží rodiny hraje významnou roli v křesťanské zbožnosti.

Rodinná formace je kulturním cílem a východiskem vzdělání. Na ně ústrojně navazuje vzdělání školní. V obou oblastech jde o dílnu lidskosti, v obou se také máme kromě dovedností, znalostí a dalších schopností učit i celostnímu chápání života. Specializované vzdělání, jakkoli nutné, nestačí. Musíme je prohlubovat, nechceme - li propadnout zúženému, čistě odbornickému pochopení života. K tomu patří schopnost vidět za hranice svého oboru, být schopen přijímat i to, co je „cizí“. To platí nejenom o různých oborech vzdělávání. Před výzvou chovat se vstřícně staví naše rodiny, dospělé spolu s dětmi, i přítomnost menšin, názorových, etnických, národnostních. I v tomto směru se má rodina a škola osvědčit jako dílna lidskosti, „officina humanitatis“, v souladu s myšlenkami Jana Amose Komenského. A tento náš velikán na poli vychovatelském - Učitel národů - na konci svého života, jak sám píše, „i když už na mne čeká hrob“, vyjadřuje své osobní krédo ve spisku *Unum necessarium - Jediné potřebné* (1688, který věnoval princu Ruprechtu Falckému, synu někdejšího českého „zimního krále“ Fridricha). V něm autor účtuje se snahami celého svého života, ale především si uvědomuje, že je třeba „usednout u nohou Kristových“ a naučit se odlišovat jedno nezbytné od matoucího množství zbytečných zájmů a věcí. Je třeba se vrátit od množství knih k jediné, od

množství učitelů a vůdců k Jedinému, od neklidu politického života k prostému a podstatnému - k příkázání LÁSKY. Bez tohoto kategorického imperativu náprava věcí lidských je pouhá marnost. O tom jsme se mohli přesvědčit v minulosti, nejinak je tomu v současnosti, neboť tak zůstaneme jen dle G. W. Leibnize u Komenského „toužných snů“.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum

12. Ideologie tržního fundamentalismu se objevuje dosud - a dál škodí

(pokračování)

Přední evropský myslitel a rakouský filosof sir K. R. Popper uvádí, že veškerý život je řešení problémů. Nejinak je tomu i s ideologií tržního fundamentalismu, dnes tolik diskutovaného. Bezesporu život naší společnosti ovlivňuje, otázkou je jak, jaké nastolit řešení? Existují ideologičtí zbožňovatelé takzvaného „volného trhu“, jemuž samozřejmě za mnohé vděčíme a kteří se domnívají, že takové zákonodárství, jež omezuje svobodu volného trhu je nebezpečným krokem na cestě do otroctví. Je to dle K. R. Poppera ideologický nesmysl. Ve své knize Otevřená společnost a její nepřátelé ukázal před více než půl stoletím, že svobodný trh může existovat jen v rámci právního řádu vytvořeného a garantovaného státem. Patří k tomu například, že jsou zakázány ozbrojené stranické bojové jednotky, což zahrnuje omezení volného obchodu se zbraněmi - tedy zjevně omezení volného trhu a osobní svobody. Je však také jasné, že tato omezení z moci státu mají mít přednost před omezeními ze strany zločineckých vůdců, která je možno očekávat tam, kde státní omezení chybí.

Ideologický princip volného trhu musíme tedy v každém případě nahradit nějakým jiným principem, že se svoboda bude omezovat jen tam, kde je to z naléhavých důvodů nutné. Což znamená, že se v mnohých případech budou rozcházet názory na to, kde je hranice této nutnosti. Musíme přitom vědět, že všeobecné naříkání nad zlým světem, v němž žijeme, dalo by se označit jako převládající náboženství naší doby, odporuje všem skutečnostem. Přitom hlavní teze K. R. Poppera je, že se nám vede lépe nejen v ekonomice, nýbrž že jsme lepší i morálně. Jen jedno je ochoten připustit: že jsme hloupější než kdykoliv dříve a nekritičtí vůči tomu, co je právě v módě vyznávat. A to právě nikdy neslyšíme rádi a určitě tomu ani nevěříme. Jediným správným postojem do budoucnosti je snažit se jednat mravně správně a odpovědně. To předpokládá svobodu, neboť za despotie jsme otroky a otroci nejsou plně odpovědní za to, co činí. Politická svoboda je předpokladem naší osobní odpovědnosti, naší lidskosti: každý pokus udělat krok k lepšímu světu, k lepší budoucnosti musí být veden základní hodnotou svobody.

Ideologie tržního fundamentalismu stojí na přesvědčení, že hospodářský systém může fungovat bez opory normativního systému; že svobodný trh je soběstačný v tom smyslu, že si svou logikou postupně vynutí vytvoření institucionálních a normativních základů; že sice rozděluje bohatství značně nerovnoměrně, avšak že bohatství bude postupně a v dostatečné míře samo „prokapávat“ k chudým.

Ani jedna z těchto tří tezí není empiricky doložena. Naopak, první dvě jsou v rozporu s příkladem rozvoje onoho nejsvobodnějšího trhu v Severní Americe, kam Otcové - poutníci přinesli v 17. století tradici pevného mravního řádu a etiky. Třetí, o prokapávání bohatství, je doložitelná jen výjimečně - v nadbytku přírodních zdrojů a nízké hustotě populace USA 19. století. V západní Evropě převážil názor, že tržní distribuce důchodů a bohatství - jakkoli základní - potřebuje nevyhnutelně „sociální vyrovnání“, má - li si společnost udržet sociální soudržnost.

Židovsko - křesťanské náboženství si vždy uvědomovalo lidský sklon vytvářet si modly - i z vlastních abstrakcí a teorií - či absolutizovat pozemské zájmy a tím si vytvářet náhradní náboženství. V naší kultuře agnosticizmu je nebezpečí tvorby idolů ještě vyšší. Škodlivým důsledkem tržního fundamentalismu u nás byla zejména nedostatečná péče o řád a o právo a zanedbávání širších společenských a morálních ohledů. Přitom máme negativní dějinnou zkušenost i s jinými zhoubnými fundamentalismy včetně náboženského, který

ve středověku vedl k násilnému prosazování náboženské doktriny, i docela nedávného fundamentalismu marxistického typu. Právě díky této nedávné historické zkušenosti se pro nepochopený a zneužitý liberalismus objevilo i označení „marxismus naruby“.

/VI. Měřínský/

***

27. Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Roberta Bartoše, faráře v Újezdě v letech 1921 - 1930

Dvacátá léta minulého století je desetiletím, v němž se rozloučíme se záznamem, který nám zanechal ve zdejší farní kronice P. R. Bartoš. Kromě jiného jsou v jeho záznamech různé přehledy skutečností, které rád zpracoval ve formě tabulek, pro které si musel opatřovat statistické údaje. Tyto jsou pro nás jistě zajímavé při jejich srovnání se současností, např. jaké bylo politické smýšlení a názory v našich obcích, což vysvětluje z volebních výsledků nebo jaká zde byla demografická situace, což mělo vliv např. na situaci ve zdejším školství atd.

Náš náboženský život již v nelehkých 20. letech první republiky ukázal dvakrát sílu své opravdovosti a upřímné víry. Byla to oslava v listopadovém měsíčníku částečně zmíněného svatováclavského millenia (tisíciletí) z r. 1929 a celostátní sjezd katolíků v Praze r. 1935. Neblahá politická aféra z r. 1925, kdy na Pražském hradě zavál prapor s kalichem a vláda převzala záštitu nad Husovými oslavami, kdy nuncius Marmaggi odjel na protest z Prahy, měla nakonec i dobrý účinek, když se vláda rozhodla, že sama uspořádá svatováclavskou manifestaci. Tehdy pravil prezident Masaryk: „Církev přirozeně bude oslavovat církevně, nábožensky. Jako hlava státu si přirozeně přeji, aby skutečnost, že jsme již na konci 9. stol. a na začátku 20. století měli stát slušně uspořádaný, náležitě vynikla doma i v cizině“. Oficiální svatováclavské oslavy byly zahájeny 22. září 1929 slavnostní schůzí Národního výboru v Městské knihovně. Byly vystaveny korunovační klenoty, slavnostní projev přednesl historik, ministr Dr. Kamil Krofta. Dne 26. září odpoledne byl přivítán prezident Masaryk v dobudovaném a nově otevřeném dómu sv. Víta, když se předtím účastnil v Obecním domě prvního provedení kantáty „Svatý Václav“ od J. B. Foerstra. Dne 27. září odevzdal prezident Masaryk na Václavském náměstí před Myslbekovou sochou svatého knížete plukovní standartu 8. jezdeckého pluku z Pardubic, který zároveň přejmenoval na Pluk knížete Václava Svatého. Hlavní projev přednesl předseda vlády František Udržal. Zdůraznil: „Český křesťanský kníže Václav je první evropskou slávou českého jména. Svatováclavské jubileum je tedy velevýznamným datem, které připomíná víc nežli tisíciletí trvání našeho národního i státního života, hlubokou souvislost všech minulých dějů našeho měnivého osudu a jejich konečné vyvrcholení v československé samostatnosti, v jejíž státní formě sloučily se za našich dnů země koruny svatováclavské s osvobozeným Slovenskem.“

Oslav se zúčastnilo 115 tisíc cizinců, svatováclavský dukát byl ražen již r. 1923, vláda zařadila den 28. září - svátek sv. Václava mezi památné dny pro celou ČSR. Eucharistického průvodu při pouti ve Staré Boleslavi se účastnil i tehdejší arcibiskup A. G. Roncalli, pozdější papež Jan XXIII. Vrcholem oslav byla neděle 29. září, kdy se konal průvod s ostatky sv. Václava z Vyšehradu na Hradčany. Na dělové lafetě byla vezena přílba, meč a drátěná košile svatého knížete, kanovníci nesli jeho lebku. Účast se odhadovala na 600 tisíc lidí.

Za pontifikátu Svatého otce Pia XI. (1922 - 1939) buduje se v Římě budova pro českou kolej, v níž mají studovatí alumnové ze všech diecézí republiky československé. S jeho vydatnou peněžní podporou staví se již ústav pojmenován „Nepomucenum“ ke cti a chvále našeho patrona sv. Jana Nepomuckého. Na svátek sv. Vojtěcha r. 1929 u příležitosti celého československého episkopátu a českých poutníků z republiky vysvěceno Nepomucenum u Lateránu. Bylo zbudováno od Svatého otce a od československých biskupů. Novým nunciem u nás po odchodu arcibiskupa Marmaggiho jmenován msg. Dr. Ciriaci, který již v Římě v bazilice sv. Vavřince byl vysvěcen na biskupa s titulem arcibiskupa v Tarsu. Obřad vykonal státní sekretář kardinál Gasparri. Slavnosti účastnil se též správce československého vyslanectví u Vatikánu a žáci České

koleje a četní členové diplomatického sboru. Bývalý nuncius msg. Marmaggi byl jmenován ve Varšavě.

Dne 25. března 1928 konaly se obecní volby ve Vysokém Poli a Drnovicích. Výsledek je tento:

Vysoké Pole - 8 kandidátek

Strana lidová: 58 hlasů, 3 mandáty; *Rolnická strana*: 43 hlasy, 2 mandáty; *Hospodářská besídka*: 20 hlasů, 1 mandát; *Občanská strana*: 16 hlasů, 1 mandát; *Skupina Josefa Šimáka*: 52 hlasů, 3 mandáty; *Skupina Jana Janoše č. 55*: 66 hlasů, 3 mandáty; *Skupina Josefa Zámečníka č. 66*: 26 hlasů, 2 mandáty; *Sdružení domkařů a malorolníků*: 22 hlasů, 1 mandát; *celkem*: 303 hlasů, 16 mandátů

Drnovice - 3 kandidátky

Strana lidová: 127 hlasů, 8 mandátů; *Občanská strana*: 56 hlasů, 3 mandáty; *Sdružení domkařů a malorolníků*: 62 hlasů, 4 mandáty; *celkem*: 245 hlasů, 15 mandátů

Ve Slopném byl 21. srpna 1928 odhalen nový pomník padlým vojínům z obce Slopné a posvěcen. V říjnu 1928 postaven na hřbitově v Újezdě pomník padlým vojínům, který byl dne 25. listopadu 1928 posvěcen.

Dne 2. prosince 1928 vykonány volby do nově zřízených zastupitelství - okresních a do zemského. Ve zdejší farnosti jsou výsledky tyto:

Počet hlasů do zemského zastupitelství:

Újezd: strana sociálně demokratická - 32; čeští socialisté - 34; komunisté - 11; národ. demokratická - 4; domkaři - 10; živnostníci - 3; republikáni - 141; lidová strana - 198; celkem 433 hlasů

Loučka: soc. dem. - 1 hlas; čeští socialisté - 2; komunisté - 1; domkaři - 7; živnostníci - 2; republikáni - 134, lidová strana - 76

Slopné: soc. dem. - 5; čeští social. - 18; komunisté - 5; národ. demokracie - 5; domkaři - 5; živnostníci - 8; republikáni - 57; lidová strana - 170

Vysoké Pole: soc. dem. - 10; čeští social. - 6; komunisté - 9; národ. demokracie - 8; domkaři - 8; živnostníci - 2; republikáni - 77; lidová strana - 175

Drnovice: soc. dem. - 6; čeští soc. - 4; komunisté - 3; národ. dem. - 2; domkaři - 2; živnostníci - 0; republikáni - 33; lidová strana 193

Počet hlasů do okresního zastupitelství:

Újezd: soc. dem. - 31; čeští social. 33; komunisté - 10; národ. demok. - 2; domkaři - 8; živnostníci - 4; republikáni - 175; lidová strana - 179;

Loučka: soc. dem. - 0; čeští social. - 3; komunisté - 2; národ. demok. - 0; domkaři - 2; živnostníci - 2; republikáni 138; lidová strana 72

Slopné: soc. dem. - 5; čeští soc. - 17; komunisté - 6; národ. demok. - 4; domkaři - 4; živnostníci - 3; republikáni - 60; lidová strana - 173

Vysoké Pole: soc. dem. - 21; čeští social. - 4; komunisté - 9; národní demok. - 4; domkaři - 3; živnostníci - 5; republikáni - 92; lidová strana 158

Drnovice: soc. dem. - 3; čeští social. - 4; komunisté - 3; národ. demok. - 0; domkaři - 0; živnostníci - 0; republikáni - 41; lidová strana - 194

Vladimír Měřínský

***

PROMĚNY NÁBOŽENSTVÍ – NOVÁ NÁBOŽENSTVÍ?

Zcela jinou formou pokusu nahradit některé rysy náboženství – ovšem ne úplně vzdálenou tomu, co se děje v prostředí popmusic či vášnivých sportovních fanoušků – je drogová subkultura. Jako dlouholetý psychoterapeut na klinice léčení drogových závislostí jsem ji mohl poměrně dobře poznat. Při zmínce o drogách a náboženství se jistě mnohým vynoří v mysli již citovaný Marxův výrok, že náboženství je opiem lidstva. Tento citát, mimochodem původně pocházející od jednoho z antických církevních otců, který těmito slovy oceňoval schopnost náboženství tišit lidské bolesti, platí dnes možná spíše obráceně: dnes spíše platí, že opium je náboženství lidstva.

V mnoha náboženstvích, zejména Jižní Ameriky, hrály nezanedbatelnou úlohu psychotropní úlohu psychotropní látky, navozující stavy změněného vědomí. Řada mladých lidí v našem západním světě, kterým nikdo neukázal jinou cestu ke zkušenosti extatického překročení šedé každodennosti, hledá pomocí drog – vědomě či nevědomě

– právě takové zážitky. A na malou chvíli stav vytržení skutečně zažít – ovšem často za něj zaplatí strašlivou daň v podobě závislosti a postupného rozpadu osobnosti.

Nejrozšířenější „lidovou drogou“ je dnes ovšem něco jiného. Řada rodin tráví nedělní a sváteční čas jinou drogou, uctíváním jiných bůžků – totiž bloumáním v obchodních domech, v těchto majestátných velechrámech konzumu. Zdaleka už při tom nejde o potřebné nakupování, nýbrž spíš o fascinované bloumání rájem, o adoraci zboží, o snění a utloukání času. Uvážíme-li, že jde především o nedělní a sváteční aktivitu, a všimáme-li si pozorně architektury a výzdoby supermarketů, těchto postmoderních svatyní, uvědomíme si, že tu jde o jakousi alternativu jak posvátného času, tak posvátného prostoru. Jeden významný sociolog prohlásil, že moc v současné společnosti se už nevykonává prostřednictvím hrubé síly, nýbrž mechanismem svádění. Všudypřítomná reklama je druhem svádění, sugestivním přesvědčováním, že člověk bude šťastný, bude-li mít to či ono, a nemůže být šťastný, nebude-li mít právě toto. V člověku je zřejmě bytostně zabudována touha po absolutní blaženosti – ani člověk, který odložil víru v ráj posmrtného naplnění této touhy, se té touhy samé nezbavil. A právě on se tím snadněji stává obětí reklamního svádění, slibů, že věci tohoto světa mu toto blažené spočinutí poskytnou. To je ovšem stále zklamávající iluze – věci tohoto světa jsou prostě relativní, a spojujeme-li s nimi prahnutí po absolutnu, ocitáme se v neustále stresujícím koloběhu očekávání a frustrace, vedoucím k stálému stupňování výkonu, vydělávání a utrácení peněz...

Dále tvrdím, že náboženstvím současného Západu jsou média. Právě média nejvlivněji interpretují svět a skládají náš obraz světa dohromady jako mozaiku: co víme o politice, kultuře, vědě, sportu a konec konců i o náboženství, víme dnes z valné části právě prostřednictvím médií. Média slouží jako rozhodčí ve věci pravdy a vážnosti: něco pokládáme za pravdivé, protože jsme to viděli na vlastní oči na televizní obrazovce, a za důležité, protože to bylo uvedeno jako první ze zpráv. Média nabízejí společný jazyk, sdílené příběhy a symboly – ovlivňují styl myšlení a života lidí. Média ovšem nejsou jen pasivním zrcadlením skutečnosti, jak nám chtějí někteří producenti médií namluvit: média ji vykládají a tím ji spoluutvářejí. Mají nesmírný psychologicko-pedagogický, morální a tím ji politický vliv – tím představují moc. Propojení médií s politickou a ekonomickou mocí je předmětem mnoha studií – média jsou na jedné straně vystavována tlakům představitelů různých politických a ekonomických zájmů, ti jsou však zase na druhé straně v mnohém odkázáni na sílu mediální reklamy. Váha jednotlivých skupin ve společnosti – nejen politických, nýbrž i náboženských – je z velké části dnes dána jejich možností a schopností prezentovat své hodnoty prostřednictvím vlivných médií. Demokracie je pomalu nahrazována médiokracií – ve volbách často vítězí nikoliv ti lidsky nejkvalitnější a odborně nejkompetentnější, nýbrž ti fotogeničtější a protřelejší v oblasti mediální sebe prezentace.

Tuším, že tyto sondy do světa „náhradních náboženství“ současnosti jistě leckoho popudily, jiné však přivedly k zamyšlení. Tváří v tvář pestré paletě nových náboženství posuďme tvrzení, které jsme vyslovili na počátku: Náboženství nezačíná a nekončí u dveří chrámů a v říši tradičních náboženských představ a symbolů, je jevem daleko složitějším, vitálnějším a mnohotvárnějším, než se zdálo. Ano, člověk je opravdu zřejmě „nevytlé-čitelně náboženský tvor“...

*podle knihy Prolínání světů
od Tomáše Halíka připravil Václav Ulrich*

***

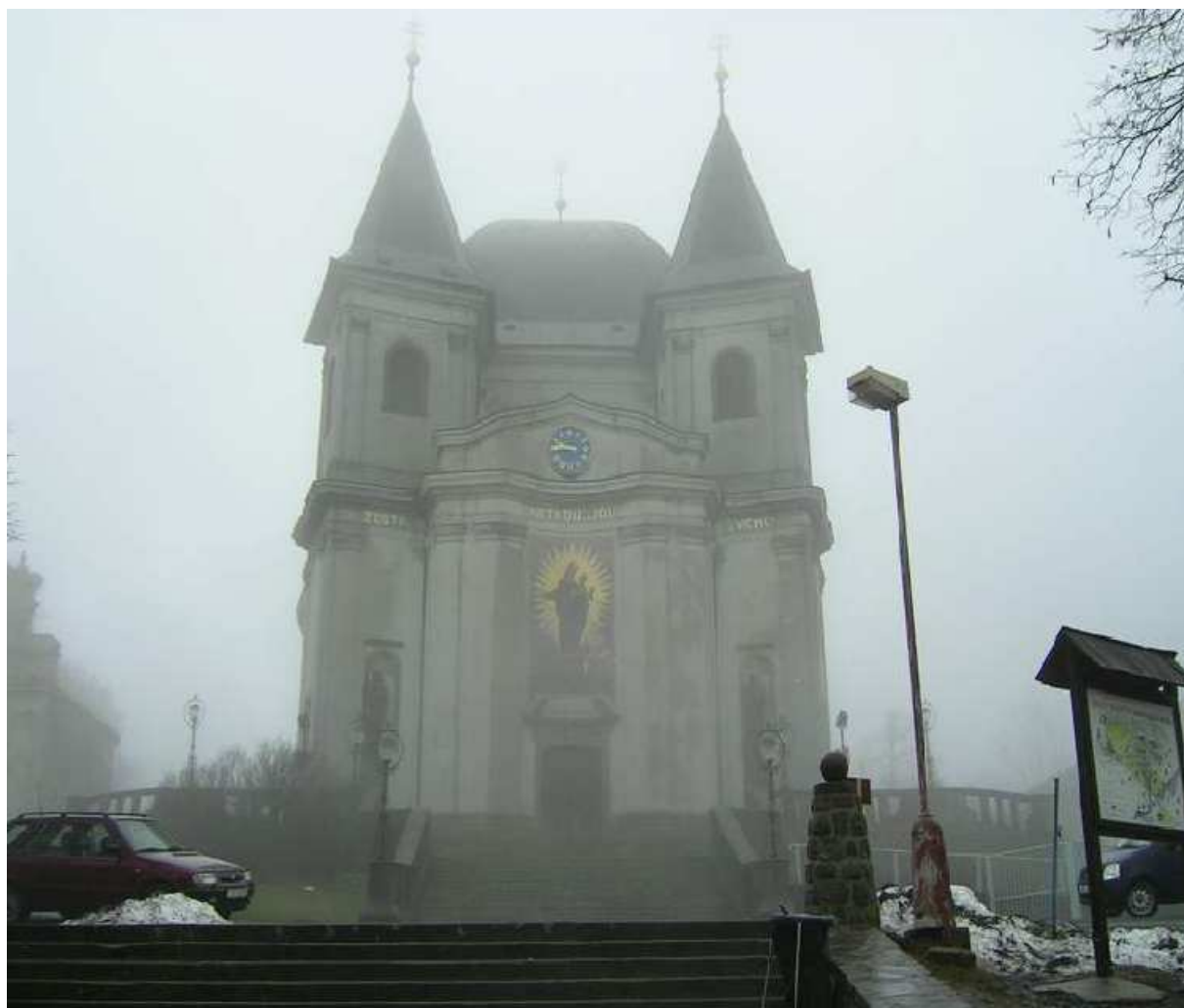

SV. HOSTÝN JE KRÁSNÝ V KAŽDÉM ROČNÍM OBDOBÍ

Když jsem se poprvé dověděl, že bude pěší pouť mužů na Sv. Hostýn koncem listopadu, tak mě to nechalo zcela chladným, asi jako počasí, které touto dobou bývá. Co to je za nápad jít pěšky v listopadu, v lepším případě mokro, v horším také spousta sněhu, ráno dlouho tma a večer zase brzy... Ale právě i tato nová zkušenost mě zlákala k tomu, abych se přihlásil. Přiznám se, že červíček pochybnosti ve mně začal hlodat týden před pochodem, kdy všude leželo 20 cm sněhu, dále sněžilo, foukalo, no kdyby tento ráz počasí pokračoval, tak by to bylo velmi těžké. Ale jako mávnutím proutku se podmínky do týdne zcela změnily a „9 statečných“, které na místo přivezly jejich obětavé manželky se po počáteční modlitbě vydalo cestou necestou od hřiště v Loučce na pochod.

Celá cesta byla pojata jako putování s modlitbou, na 4 zastaveních jsme společně po přečtení tématického textu odříkávali společně žalmy ze Starého zákona. Tyto jsou dílem Izraelitů – národa, který byl a je stále putující a hledající Boha.

V první části pouti jsme šli spíše cestou – přes Vizovice, Slušovice, Hrobice a Kašavu a v další i necestou – po turistické značce, která už nás vedla neomylně k cíli (ale popravdě – byli to především zkušení vůdci, kteří tuto cestu absolvovali několikrát, protože na vykácených stromech se nám značky hledaly špatně). Po více než 11 hodinách cesty, těsně před půl šestou večer, jsme dorazili pod schody Sv. Hostýna, který byl v mlze ale tak krásný! To vyjítí schodů bylo pro některé z nás výkon, který zasluhoval téměř metál, nikdy jsme netušili, že je jich taková spousta! Stihli jsme ještě zbytek mše svaté a potom jsme se ubytovali ve vkusně zařízeném poutním domě. Za teplou vodu by se měla Tvůrci udělit Nobelova cena! První den – ten náročnější byl za námi a my jsme usínali s pocitem vděku za dar spánku.

V neděli nás probudilo bubnování dešťových kapek na parapet – další důkaz toho, že tam shůry nás má někdo rád, protože jít v sobotu v takovém dešti by bylo velmi nepříjemné. Naštěstí přeběhnout do baziliky lze mnohem dříve, takže někteří časně stávající byli už na první mši svaté, někteří jsme byli až na druhé, většina z nás byla také u svátosti smíření. Stalo se mi snad poprvé, že jsem si na Sv. Hostýně sedl a přiznám se, že i docela rád.....

Po nakoupení několika drobností na uvítanou rodině jsme se vydali – už za pomoci mobilních prostředků – směrem k domovu. Na vlakové zastávce v Zádveřicích, kde jsme vystoupili, jsme společnou modlitbou poděkovali Bohu a Matce Boží za nápad a odvahu pořadatelů a spoustu síly, kterou jsme obdrželi.

A kam dál? Na Velehrad? Ke sv. Antonínovi do Blatnice? Uvidíme...

Také pouť rodin k některému bližšímu cíli, třeba na Provodov... Však je na rozmýšlení celá zima!

Velký dík patří pořadatelům – P. Heinzovi a P. Švachovi za to, že se nebáli i v této roční době - o svátku Krista Krále přijít s tímto nápadem, a také všem ostatním za odvahu se přihlásit a především ujít kolem 40 km po nelehké cestě k Panně Marii na Sv. Hostýn - byli to V.a J. Kolaříkovi, P. Daďa, P. Pavelka, P. Maček, R. Hlavička a také já.

V. Kořenek

***

BIBLICKÝ KVÍZ

Letos prožíváme v naší diecézi rok Bible, a tak nás napadlo trochu prověřit naše vědomosti – zatím jenom ze Starého zákona. Připravili jsme **biblický kvíz pro děti**, ale počítáme s tím, že zvláště těm menším budou pomáhat rodiče. *Kvíz by měl probíhat od ledna do dubna – každou neděli by děti měly dostat napsaných pár jednoduchých otázek týkajících se určité postavy Starého zákona – těch je celkem 31. U otázek najdou i nálepku této postavy – tu si pak nalepí do připraveného sešítku (ten dostanou v kostele na začátku kvízu).* Čitelně napsané odpovědi na otázky přinesou následující neděli do kostela a tam si vezmou otázky další, a tak pořád dokola. I když to půjde hned za sebou, neděli co neděli čtyři měsíce, snažili jsme se, aby otázky nebyly příliš těžké, a tak myslíme, že to děti zvládnou. Ty nejvytrvalejší pak na konci kvízu čeká sladká odměna. Další informace pak budou uvedeny v ohláškách.

Ludmila Justová

***

DOVĚTEK K MIKULÁŠSKÉ SBÍRCE

Stalo se dobrým zvykem pořádat v naší farnosti o svátku sv. Mikuláše sbírku pro potřebné děti. Letos jsme sbírali hračky a školní potřeby a opět se toho shromáždilo hodně, takže se nám podařilo zabalit osm balíčků – byli jste štědrí, a to je dobře. Co nás ale trochu zamrzelo, bylo to, že některé hračky nevypadaly moc dobře, rozhodně by jim prospělo, kdyby byly vyprané nebo nějak vyčištěné. Některé jsme balili s rozpaky, ale nakonec jsme poslali všechny. Je možné, že děti své hračky moc neprohližely, když je chystaly do sbírky, ale od toho jsou rodiče, aby trochu dohlídli na to, co vybraly a jestli je to vhodné. Vždyť když chceme něco darovat ve sbírce, neměli bychom to chápat jako možnost zbavit se něčeho, co nám překáží a co bychom jinak určitě vyhodili. Teď už tedy míří na tvrz do jihočeských Rakovic, kde sídlí občanské sdružení Berkat a snad budou k užítku.

***

JEDNOTA KŘESŤANŮ – POKRAČOVÁNÍ

Evangelická církev metodistická

Historie:

Methodismus jako církev se hlásí k odkazu světové i české reformace. Počátky hnutí se datují do 1. pol. 18. stol. V Anglii. Anglikánský farář John Wesley prožil v květnu 1738 duchovní probuzení a v tomto probuzeneckém duchu pak začal kázat ve své církvi. Vytvářel skupiny lidí, kteří se pod jeho vlivem a jeho službou duchovně probudili. Chápal svou práci jako misii uvnitř anglikánské církve. K ní se stále hlásil a až do konce svého života se považoval za anglikánského duchovního. Zákaz kázání a odmítnutí vysluhování svátostí metodistům jej donutil, aby pro službu a misii v Americe ordinoval první spolupracovníky. Tak postupně došlo k oddělení tohoto proudu křesťanství. V Československu začala metodistická církev svou práci po 1. svět. válce evangelizací a sociální pomocí.

Poslání:

Wesley kázal všude, kde k tomu měl příležitost a s kázáním spojoval i rozsáhlou sociální činnost. Tyto důrazy jsou pro metodistickou církev příznačné dodnes: evangelizace a sociální činnost. Mezi význačné nauky methodismu patří: všeobecné vykoupení (Kristova oběť je za všechny lidi), pokání (jako prostředek, víra podmínkou spásy), ospravedlnění z víry, potřeba znovuzrození, svědectví Ducha Svatého (že jsem dítětem Božím), svatost a posvěcení života, možnost konečného odpadlictví (nemáme to nadosmrti jisté).

Ve sborech se konají nedělní bohoslužby, biblické hodiny, schůzky dětí, mládeže a dalších skupin.

Statistika:

Struktura církve spočívá v systému konferencí, jejímiž členy jsou vždy rovným dílem duchovní a laici. V České republice má dnes 15 farností. Dle sčítání lidu z roku 2001 má celkem cca 2700 členů. ECM vydává časopis „Slovo a život“.

Zdroj: *Ekumenická rada církví v ČR*
(pm)

***

DEJ KAŽDÉMU DNI ŠANCI

Jednou jsem v kalendáři zahlédl větu:

„Dej každému dni šanci,
aby se stal nejkrásnějším dnem tvého života.“

V čase, který je nám nabídnut,
se před námi otevírají nové šance a nové možnosti, ale budeme v nich rovněž zkoušeni a
tříbeni skrytými i zjevnými boji a těžkostmi.

Záleží na nás, na naší víře a důvěře,
zda z nich vyjdeme posílení nebo zdeptáni.
(srv. Řím,8,28)

Budte blízko Ježíši Kristu,
protože on je jedinou zárukou vítězství
nad zlem a nad hříchem.

z knihy V.Cikrle : Vy jste sůl země a světlo světa

***

SLOVA NEMOCNÝM

Budu s tebou

Bůh ti říká: „Budu s tebou, nebo j se, člověče. Neboj se, nevzdej to. Budu s tebou a
společně vytvoříme chrám. Staneš se chrámem, kde bude přebývat můj duch a ten z
tebe udělá místo, po němž budou všichni toužit. Já s tebou počítám...“

A když odpovíš: „*Ano, chci to, Pane,*“ když budeš bojovat za Boží věc, potom tě Pán
ujišťuje: „Proslavím se tebou.“

Proč právě já?

V únoru si církev připomíná mimo jiné Světový den nemocných. Většina z nás dobře ví,
jaké to je, když člověk onemocní. Někdy i malý zdravotní problém rozhodí naše myšlenky
a všechny plány. Oč hůř se potom prožívá nemoc vážná, dlouhodobá nebo dokonce
nevléčitelná.

Smysl bolesti a utrpení

Bolest, nemoci a utrpení, zkoušky i zápasy provázejí život každého z nás. Není možné
představit si život bez toho, že bychom nemuseli o něco zápasit a usilovat. K životu patří
také to, že někdy v zápase podlehneme. Byl bych rád, kdybychom poznali, jak se nás
Bůh dotýká i skrze různá utrpení, která patří k naší pouti na zemi.

Při hledání smyslu utrpení vždy nacházíme jen částečnou odpověď. Bolest je totiž spojena
se zlem, a zlo je tajemství. Občas je nám poodhrnuta opona, ale plného poznání smyslu
všech životních proher a nesází se nám během života na zemi nedostane.

Žijeme ve světě, který je naplněn atmo-sférou pohodlí a touhy co nejvíce si užít. A v
protikladu k tomuto pohledu na náš život i na život druhých jsme vystavováni zlu, bolesti
a utrpení jako nepříjemné skutečnosti na zcela opačném konci. Jako něčemu, co žádným
způsobem nemůže souviset s nějakým potěšením, s tím, co je kladné. Přitom utrpení a
radost od sebe nejsou moc vzdálené.

Vzpomeňme například na sportovce, kteří se pro dosažení úspěchu vzdávají pohodlí a
dobrovolně přijímají mnohé těžkosti, lemuující cestu k jejich vytouženému cíli. Před mnoha
lety jsem viděl v televizi záznam z olympiády. Finka Hamalainenová vyhrála běh na lyžích
a kamera zachytila zblízka její obličej po doběhnutí do cíle. Obličej, ve kterém se zračily
dva výrazné rysy – úplné vyčerpání a nesmírná radost.

***

Má utrpení jen negativní aspekty?

Určitě je nelze přehlížet. Člověk navštívený nemocí zvláště těžce prožívá svou závislost na druhých, trpí pocitem nejistoty a je otřesen ve své důvěře v sebe – i ve své důvěře v Boha.

Utrpení v sobě ovšem skrývá také prvky pozitivní. Snad nejdůležitější je poznání vlastních hranic. Vždyť četná zla ve světě pocházejí právě z našeho přesvědčení o neomezenosti lidských možností. Z pocitu nadměrného sebevědomí se rodí diktátor i sobec připravený zraňovat své neblížší. Ale mnohý vážně nemocný člověk je naopak naklňen promýšlet a znovu uspořádat svůj život, hledat jeho smysl.

Právě smysl života je něco, co může člověk v mezní situaci objevit a co se stává posilou v jeho jednání. V jedné knížce se o tom stručně píše: „*My, kdo jsme byli v koncentračních táborech, si vzpomínáme na lidi, kteří chodili po barácích a utěšovali ostatní, dávali jim svůj poslední kousek chleba. I když jich bylo málo, poskytovali nám dostatečný důkaz o tom, že člověku můžete vzít všechno kromě jedné věci. A to jeho svobody...*”

Zvolit si za jakýchkoliv podmínek svůj vlastní postoj a rozhodnout se, jak budu jednat – možná, že právě takové poznání, které se děje nenápadně, je něčím velkým a přináší člověku zásadní orientaci v těžkostech života.

V literatuře bychom našli řadu příkladů lidí, kteří ve svém utrpení dokázali nalézt smysl života. Jeden z nich chci připomenout: *W. Mitchell utrpěl těžké popáleniny při autohavárii a přišel o prsty na rukou. Později ještě přežil četná zranění, ke kterým došlo při letecké havárii, a byl upoután na vozík pro tělesně postižené. Přesto napsal: „Než jsem ochrnul, mohl jsem dělat deset tisíc věcí, teď mohu dělat jen devět tisíc – a buď se budu zabývat tím tisícem věcí, které jsem ztratil, anebo se mohu soustředit na zbývajících devět tisíc. Lidem říkám, že jsem zažil dvě veliké rány, a to, že jsem je nebral jako výmluvu, abych mohl všechno vzdát, možná může být užitečný pro vás, abyste nějakou zkušenost, která vás sráží k zemi, viděli v nové perspektivě.”*

(z knihy Canfield J., Hansen M. V. :
Slepičí polévka pro duši)

Mnohdy tedy nezáleží ani tak na tom, co mě potká, ale spíše na tom, co s tím udělám.

***

Utrpení nás činí citlivějšími k druhým, vnímáme věci, kterých jsme si dřív při našem sebezpozování vůbec nevšímalí. Prožití nemoci a bolesti podporuje celkový růst naší osobnosti. Prožitek bolesti i bezmoci je nepochybně jedním z důvodů, proč nejen starší lidé bývají vnímavější k potřebám druhých.

Z knihy: *Vy jste sůl země a světlo světa*
Vojtěch Cikrle
připravila D. Kořenková

***

ANTONÍN VELIKÝ

poustevník, otec mnichů
narozen: kolem r.250 v Egyptě
zemřel: kolem r. 356 v Tabennisi, Egypt

patron rytířů, řezníků, pasáků, vepřů, tkalců, cukrářů, hrobníků, košíkářů, ochránce domácích zvířat, vepřů, proti nemocen, moru, ohni, proti dobytčímu moru

Navenek nevzhledný farní kostel sv. Juliána v provensalském městě Arles, ležící při postranní silnici mezi slavnou arénou z 2. století a řekou Rhonou, chová v sobě vzácný poklad: od r. 1491 jsou v tomto Božím domě ostatky snad nejslavnějšího poustevníka Antonína.

Mínění o přesném roce Antonínova narození se rozcházejí. S jistotou spadá do poloviny 3.století, asi do r. 250. Domov jeho rodiny byl ve středním Egyptě a byl to dnešní Keman u Herakleje. Když zemřeli Antonínovi rodiče, del svou malou sestřičku, o kterou se musel starat, do jakéhosi útulku, rozdal všechno, co měl, a začal žít asketickým životem. První místo, kde se zdržoval, byla skoro jistě hrobní sluj ve skále na okraji pouště. Později žil Antonín asi 20 let na neobydleném pohoří.

Kolem r. 311 pomáhal Antonín v Alexandrii přes úřední zákaz a s nebezpečím života mnoha zajatcům císaře Maximina Dazy, který pronásledoval křesťany. Osvědčil se tam jako rolník, ale v první řadě jako rádce a učitel stále rostoucího zástupu mnichů, z nichž mnozí zůstali u něho. Právě Antonín založil životní formu obce poustevníků, která byla dosud neznámá. Z ní vytvořil svatý Pachomius, zvaný otec mnichů, později první tzv. Mnišskou obec. Žila v Tabennisi u Nilu v klášteře, ohrazeném zdmi. Antonín prý také zavedl „angeliku“, mnišské roucho.

Ještě jednou před svou smrtí opustil Antonín poustevníckou obec na poušti a šel na prosby svého přítele a patriarchy alexandrijského, církevního učitele Atanáše, do Alexandrie, a ohnivě tam kázal proti ariánskému učení. Brzy po svém návratu na poušť zemřel vysoce vážený Antonín, který měl stálý písemný kontakt s císařem Konstantinem, ve věku asi 105 let. Jeho pohnutý život vylíčil Atanáš. Brzy po smrti se dostalo Antonínovi přízviska „Veliký“.

Úcta a tradice:

hlavním obdobím Antonínovy úcty bylo 14.-18.století. Důvodem byla mezi jiným skutečnost, že se dostaly ostatky otce mnichů na sever. Ale k rozšíření jeho úcty přispělo také blahodárné působení řádu antonitů, založeného r. 1095 francouzským šlechticem, jehož syn se prý uzdravil od moru prostřednictvím Antonínových ostatků. Albert Bavorský založil r. 1382 řád rytířů sv. Antonína a nato se stal Antonín patronem a vzorem rytířského stavu. Bylo mu zasvěceno mnoho hradů a kaplí. Jedna hezká historka to přičítá také tzv. „Antonínovu prasátku“: Antonité směli pro svou péči o nemocné nechat vepře volně se pást. Jako znamení měli vepři zvoneček. Často bylo zvíře 17. ledna zabito a po požehnání bylo jeho maso darováno chudým. Také existuje „Antonínův mor“. Postihoval hlavně vepře, a říkalo se, že Antonín může dopustit mor za trest, nebo může od něho uzdravit. Někdy je také Antonín počítán mezi 14 pomocníků v nouzi. V Porýní patří ke „Čtyřem svatým maršálkům“.

Znázorňování:

Antonín je zobrazován jako stařec s holí a s knihou, někdy nese jako berlu „Antonínův kříž“. Často je také zobrazován s vepřem nebo s demony. Snad nejznámější zpodobnění Antonínovo zachoval Matěj Grunewald na isenheimském oltáři (Colmar, muzeum Pod lipami).

Z knihy *Rok se svatými* D.Kořenková

***

Již tradiční putování k Panně Marii Vysocké se zdařilo
Pátek 28. prosince ve Vysokém Polí

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LEDNU – ÚJEZD

1. ledna : Úterý Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE NOVÝ OBČANSKÝ ROK	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.: 14.30 Lo.:	Za farníky Za živou a + rodinu Zvončákovu a Ščotkovu Za + rodinu Machů, Jakůbkovu, Pavla a uzdravení rodových kořenů Za dar zdraví, Boží pomoc, ochranu Panny Marie pro nemocnou osobu a celou živou rodinu
2. ledna : Středa Sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	
3. ledna : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Josefa Častulíka Za dobrodince kostela
4. ledna : pátek První pátek v lednu	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea s prosbou o Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu Za syna Miroslava, manžela, + rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu Jurkovu
5. ledna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodinu Ambrůzovu, Drgovu, Kovářovu a Semelovu Za + rodiče Zvončákovy, dceru, syna, dva zetě, dar zdraví a pomoc Boží pro živou rodinu
6. ledna : Neděle Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu k životnímu jubileu, ochranu Panny Marie a dary Ducha svatého pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro děti, vnuky a celou rodinu Za + rodiče Vaňkovy, dceru Boženu, + Františka Kořenka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Běloňovy, syny, zetě, snachu, vnučku a duše v očištění
7. ledna : Pondělí Sv. Rajmunda	15.20 Új.:	Za + Františka Černobilu, duše v očištění a dar zdraví pro celou rodinu
8. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za rodiče Zvonkovy, dva syny a duše v očištění Za + rodiče Machučovy, syna Stanislava, rodiče z obou stran, + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
9. ledna : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Okaté, dceru Marii, + rodiče Ovesné, Josefa Holíka, jejich + bratry a sestry, živou i + rodinu a duše v očištění, na které žádný nepamatuje Za + Karla Olejníka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
10. ledna : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Macíkovy, dva syny, snachu, rodiče Dorníčákovy, dva syny, snachu, živou i + rodinu a dar

	17.30 Dr.:	zdraví pro celou rodinu Za + Františka Vlčka, jeho rodiče, děti, stařečky a Boží požehnání pro celou živou rodinu
11. ledna : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Zahradníkovy, syna, rodiče Jqanků, jejich + děti dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Soukupovy, Mozgvy a Boží požehnání pro živou rodinu
12. ledna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Miroslava a Jaroslava Semelovy, rodiče Zvonkovy, Václavíkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodinu, hojnost darů Ducha svatého, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro nemocnou osobu
13. ledna : Neděle Křtu Páně Konec doby vánoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Františku Babíčkovu (výroční mše svatá) Za + Bohuslava Šústka, jeho rodiče, + sourozence a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje Za farníky (sv. křest) Za manžele Častulíkovy a duše v očištění
14. ledna : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Jana Machů, syna, rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
15. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, rodinu Kirschnerovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
16. ledna : Středa	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Františka Bartoše, rodiče, Aloise Buriánka a dar zdraví pro živou rodinu
17. ledna : Čtvrtek Sv. Antonína, opata	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Josefa Belžíka k nedožitým 50. narozeninám Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života, za + manžela (20 let od jeho úmrtí), + rodiče Kudelovy, děti, Bohumila Anderse, rodiče Janíkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
18. ledna : Pátek Panny Marie, Matky Jednoty křesťanů	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče, sourozence, rodiče Kořenkovy a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Aloise Váňu, jeho rodiče, + rodinu Šimonů, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
19. ledna : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Zvonkovy, stařečky, duše v očištění, na které nikdo nepamatuje a živou rodinu Za + Bohumila Trochtu, S.M. Annu Šutorovu a duše v očištění
20. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Fabiána a Šebestiána, mučedníků	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Na poděkování za 70 let života, za + manžela, s prosbou o ochranu Boží a dar víry a lásky pro děti, vnuky a jejich rodiny Za + Štěpána Váňu (výroční mše svatá) Za + Andělu Drábkovu (výroční mše svatá) Za + rodiče Raškovy, dceru, dva zete, prarodiče Machučovy a Raškovy
21. ledna : Pondělí Sv. Anežky Římské, muč.	15.20 Új.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dar zdraví, Boží ochranu a požehnání pro živou rodinu
22. ledna : Úterý Sv. Vincence, jáhna a muč.	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Anastasii Fojtů, manžela Rudolfa a jejich živou rodinu Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence, zete a duše v očištění
23. ledna : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Annu Frýželkovu, dva manžely, jejich děti a duše v očištění Za + rodiče Bližňákovy a syny
24. ledna : Čtvrtek Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Josefa Baloucha, rodiče z obou stran, dva synovce, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Častulíkovy, Josefa Ovesného, Annu a uzdravení rodových kořenů
25. ledna : Pátek Svátek	15.20 Új.:	Za + Josefa Fojtíka, jeho rodiče, duše v očištění, dar zdraví, porozumění a Boží požehnání pro živou rodinu

Obrácení sv. Pavla	17.30 Sl.:	Za Otilii Fiodorovu, syna, snachu, rodiče z obou stran, jejich děti, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
26. ledna : Sobota Sv. Timoteje a Tita, biskupů	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Oldřicha Doležela, bratra, dvojce rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
27. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Zvončákovy, Martincovy, jejich vnučku Hanu Častulíkovu a požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Rakovy, dva syny, rodiče Sedlářovy, dva syny a dceru; dar zdraví pro živou rodinu Za + Vojtěcha Lukáše (výroční mše svatá) Za + manžele Zichovy, rodiče Raškovy a rodinu Vašíčkovu
28. ledna : Pondělí Sv. Tomáše Akvinského	15.20 Új.:	Za + rodiče Zvonkovy, dceru, jejich rodiče, celé + příbuzenstvo, duše v očištění, pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny
29. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodinu Obadalovu, Pavla, + rodinu Václavíkovu a uzdravení rodových kořenů.
30. ledna : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Mozgovy, děti, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Kolaříkovy, Vladimíra Kozubíka, syna Aloise a živou a + rodinu
31. ledna : Čtvrtek Sv. Jana Boska, kněze	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Ladislava Marcaníka, živou rodinu, dar zdraví a Boží požehnání Za + Ludmilu, Marii a Aloise Opravilovy a Boží pomoc pro živou rodinu

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LEDNU HORNÍ LHOTA

1. ledna : Úterý Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE NOVÝ OBČANSKÝ ROK	6.55 9.30	Za Františka Novosada, syna, vnuka, živou a + rodinu Novosadovu a Roubalíkovu Za + rodiče Šopíkovy, Zmeškalovy a ostatní živou a + rodinu
3. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Honzovy, tři syny, snachu a duše v očištění
4. ledna : pátek První pátek v lednu	17.45	Za + rodiče Andryšovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
5. ledna : Sobota Ferie	17.45	Za živé a + členy živého ruzence
6. ledna : Neděle Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	6.55 9.30	Za + Karla a Ludmilu Ulrichovy, rodinu Malotovu a duše v očištění Za P. Františka Petru, jeho rodiče, sourozence a duše v očištění
10. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Bohumil Roubalíka, rodiče z obou stran, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu pro živé rodiny
12. ledna : Sobota Ferie	17.45	Za + manžele Marii a Františka Sanytrákovy, duše v očištění a celou živou rodinu
13. ledna : Neděle Křtu Páně Konec doby vánoční Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve	6.55 9.30	Za + rodiče Mottlovy, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za Marii Žebráčkovu, rodiče Žebráčkovy, Kovářovy a Boží ochranu pro živou rodinu
17. ledna : Čtvrtek Sv. Antonína, opata	16.00	Za + Aloise Chupíka, + rodiče, duše v očištění, celou živou a + rodinu
19. ledna : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za + rodiče Kunderovy, jejich rodiče, sourozence, duše v očištění a celou živou rodinu
20. ledna : Neděle	6.55	Za + Karla Kozla, manželku Anastazii, Marii

3. neděle v mezidobí Sv. Fabiána, papeže a sv. Šebestiána, muč.	9.30	a Františka Šenovské, dceru Ivetu Navrátilovu, živou a + rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
24. ledna : Čtvrtek Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	16.00	Za Aloise Hustého, rodiče Husté, Koldůškovy, duše v očistci, dar zdraví a požehnání pro celou rodinu
26. ledna : Sobota Sv. Timoteje a Tita, biskupů	17.45	Za + Ladislava Váňu, manželku a dvoje + rodiče
27. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí	6.55	Za + Josefa Fiodora, rodiče, dva bratry, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
Sv. Anděly Mericiové, panny	9.30	Za + Miladu Švarcovu (<i>výroční mše svatá</i>)
31. ledna : Čtvrtek Sv. Jana Boska, kněze	16.00	Za + Františka Polácha, sestru Jaroslavu, colou živou a + rodinu Poláchovu

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Zajímavá přednáška otce A. Červinky

Ve čtvrtek 13.12. jsme měli zase po čase možnost na faře v Horní Lhotě vyslechnout přednášku otce Arnošta Červinky, tentokrát na téma Církev po 2. světové válce. Sešlo se nás přes čtyřicet, což otec Arnošt potěšeně uvítal. Během dvou hodin jsme se dozvěděli mnoho zajímavých skutečností z dějin naší církve, souvislosti a příčiny vývoje v nelehké době komunistické diktatury a také příhody ze života internovaných kněží, potažmo kardinálů Trochty a Berana. Otec Arnošt vše vysvětloval fundovaně, potěšen naším zájmem, vždyť tuto problematiku také přednáší na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.

Všichni jsme poslouchali s velkým zaujetím a zvláště starší si mohli připomenout dobu pronásledování církve ve svém okolí. Přednáška byla zaměřena na krátké období svobody po válce do roku 1947, dobu pronásledování v 50. a 60. letech, uvolnění po pražském jaru, normalizaci let 70. a předrevoluční období let 80. Doba vymezená na přednášku limitovaná odjezdy autobusů rychle minula a na avizované dotazy nevyzbyl k naší litosti čas. Otec Arnošt souhlasil s návrhem pokračovat v tématu v novém roce, pravděpodobně v druhé polovině ledna, což organizátoři velmi uvítali. Tato druhá přednáška by mohla být obohacena vzpomínkami a zážitky starších pamětníků na pronásledování věřících a jejich rodin. Otec Arnošt sám chtěl požádat pamětníky o jejich vzpomínky. Prosíme tedy Vás všechny, kdo byste se chtěli podělit o Vaše zkušenosti z nelehké doby pronásledování církve, přijďte mezi nás. Téma této druhé přednášky - kromě vzpomínek a dotazů - bude Role církve za 2. světové války, zvláště úloha papeže Pia XII. Můžeme se tedy těšit hned brzy po vánočních svátcích na další obohacení našeho života ve farnosti.

Miriam Šenovská

***

Poděkování. Upřímně Pán Bůh zaplať. všem obětavým farníkům, kteří po celý uplynulý rok ochotně pomáhali jak v péči o naše kostely, tak v pastorační službě.

S úctou Vaši duchovní otcové.

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci lednu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
5.1.:	17.	9.	12.
12.1.:	18.	10.	13.
19.1.:	19.	11.	14.
26.1.:	20.	1.	15.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.